Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 26. lipca 1914.

167.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914,

dotyczące ograniczenia i nadzorowania ruchu telegraficznego i telefonicznego.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia wydaje się ze względów na bezpieczeństwo publiczne następujące zarządzenia, obowiązujące w królestwach i krajach, w Radzie państwa reprezentowanych:

§ 1.

§ 4. regulaminu telegraficznego, obwieszczonego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 18. kwietnia 1905, Dz. u. p. Nr. 64, zostaje czasowo zawieszony.

§ 2.

Wszystkie telegramy można poddać specyalnej cenzurze urzędowej.

Nadawca telegramu prywatnego, oddanego w krajach tutejszych w celu przesłania, jest obowiązany na oryginale depeszy podać swe nazwisko i miejsce zamieszkania.

Telegramów prywatnych, ułożonych częściowo lub całkowicie w mowie tajnej, t. j. umówionej lub szyfrowanej, oraz telegramów prywatnych w mowie jawnej, które zawierają w sobie wyrazy skrócone z języka kupieckiego albo znaki handlowe, dalej telegramów prywatnych bez tekstu, w końcu telegramów prywatnych, zawierających w sobie daty wojskowe, nie mogą urzędy telegraficzne ani przesyłać, ani w razie nadejścia adresatowi doręczać.

Na telegramy prywatne z wiadomościami wojskowemi można zezwolić tylko wtedy, jeżeli są opatrzone uwagą dodaną przez wojenną kwaterę prasową c. k. naczelnej komendy armii lub przez biuro prasowe c. k. Ministerstwa wojny „Zatwierdzony przez wojenną kwaterę prasową“ lub „Zatwierdzony przez biuro prasowe Min. woj.“. Telegramy takie można oddawać tylko w głównym urzędzie telegraficznym w siedzibie wojennej kwatery prasowej lub w centralnej stacyi telegraficznej w Wiedniu.

§ 3.

Telegramy prywatne w obrocie wewnętrznym tutejszokrajowym, oraz telegramy prywatne do krajów korony węgierskiej, do Bośni i Hercegowiny i za granicę mogą być układane w następujących językach: w językach używanych powszechnie w miejscu tutejszokrajowego urzędu przyjmującego, a nadto w języku niemieckim, francuskim, angielskim i włoskim, do Węgier także po węgiersku.

Telegramy prywatne z krajów Korony węgierskiej muszą być wystosowane po węgiersku albo w innym języku używanym powszechnie w miejscu urzędu przyjmującego, albo po niemiecku, francusku, angielsku lub włosku.

Telegramy prywatne z Bośni i Hercegowiny muszą być ułożone w języku serbsko-chorwackim, niemieckim, francuskim, angielskim lub włoskim.

Telegramy prywatne z miejscowości, leżących poza granicami Monarchii austryacko-węgierskiej, będą dopuszczane tylko w takim razie, gdy są ułożone w języku niemieckim, francuskim, angielskim lub włoskim; w telegramach takich do Węgier pozwala się nadto na język węgierski.

Telegramy prywatne, niezgadzające się z temi postanowieniami, nie będą przesyłane, względnie doręczane.

§ 4.

O ileby to było koniecznem ze względu na interesa wojskowe, mogą urzędy telegraficzne na jakiś czas być zupełnie zamknięte dla prywatnego ruchu telegraficznego.

Stacye sygnałowe i stacye telegrafów bez drutu są dla ruchu prywatnego zupełnie zamknięte, wyjąwszy w przypadkach niebezpieczeństwa na morzu.

Nadawanie depesz zapomocą telefonu po myśli § 52., punkt 1., lit *a* i *c*, regulaminu telefonicznego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 24. lipca 1910, Dz. u. p. Nr. 134, oraz nadawanie telegramów przez pocztę jest zupełnie wstrzymane.

§ 5.

Ruch telefoniczny międzymiastowy zostaje dla rozmów prywatnych zupełnie wstrzymany, dopóki co do poszczególnych połączeń nie będą wydane zarządzenia wyjątkowe.

Także w lokalnych sieciach telefonów rządowych może ruch prywatny w razie potrzeby być ograniczony lub wstrzymany.

Ruch na prywatnych liniach telegraficznych i telefonicznych, prowadzących poza granice Monarchii austryacko-węgierskiej, zostaje zupełnie przerwany.

§ 6.

Wszystkie prowadzące poza granicę austryacko-węgierskiej Monarchii przewody druciane, nie przeznaczone dla telegrafów lub telefonów, które jednakowoż dają się użyć do tych celów, można w razie, jeżeli to jest koniecznem ze względu na interesa wojskowe, przerwać lub w inny sposób uczynić niezdatnymi do celów telegrafu (telefonu).

Właściciele tych przewodów są obowiązani na pisemne żądanie najbliższej władzy wojskowej dokonać ich przerwania lub uczynić je niezdatnymi. Jeżeli żądaniu temu nie uczyni się zadość w przeciągu czasokresu, wyznaczonego z odpowiedniem uwzględnieniem stosunków, władza wojskowa może zarządzić przerwanie przewodów na koszt właściciela.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh wlr. **Georgi** wlr.
Hochenburger wlr. **Heinold** wlr.
Forster wlr. **Hussarek** wlr.
Trnka wlr. **Schuster** wlr.
Zenker wlr. **Engel** wlr.
Morawski wlr.